

hede Invaldeforsørgelse aldeles gratis. Den ærede Deputerede har med Jøie sagt, at naar man hver Dag tog 14 β . fra de forskjellige Individuer, den ene Gang efter den anden, saa blev det for meget tilfaldt. Det er rigtigt, man skal gjøre Indsigelse mod de 14 β ., men man skal gjøre den paa rette Sted. Der har været Leiligheder, hvor der vilde have været Grund til at gjøre sliige Indsigelser (Hør!), og de ere ogsaa gjorte af Mange; men den ærede Deputerede har ellers ikke været den, som har været meest rundhaandet med sliige Indsigelser (Hør! Hør!). Hvorfor da netop ved denne Leilighed være saa kneben? (Ja! Ja!). Den ærede Deputerede har henviist til den Tro hos Almuen, at vor Herre sørger for den. Det er en rigtig Tro, naar man er stillet aldeles udenfor Møjligheden til selv at kunne bidrage til sin Forsørgelse. I et saadant Tilfælde har man ikke Andet at gjøre end at lægge Sagen i Guds Haand, men det er en meget daarlig Udvei, naar det er lagt i Gns egen Haand, da at skyde Sagen over paa vor Herre, og navnlig kan det ikke være en Rigsdags Sag at henvise en Sag til vor Herre (Latter).

Tscherning: Jeg har sagt, sørge for dem i levende Live.

Ordføreren: Maafee den ærede Rigsdagsmand vil forklare sig nærmere.

Tscherning: Jeg mener, at vi skulle ikke sige, at der ingen Forsørgelse er, fordi

for Diebliffet. Forsørgelsen paaligger Communen. Vi behøve altsaa ikke at haste saameget, som vi gjøre, fordi der allerede er en Forsørgelse.

Ordføreren: Ja, men det er kun en Fattigforsørgelse; thi den nærværende Communesforsørgelse har udelukkende Character af Fattigforsørgelse.

Tscherning: Den Forsørgelse, der ydes de Soldater, som ere borte fra deres Hjem, er ingen Fattigforsørgelse.

Ordføreren: Men her er jo ikke Tale om Forsørgelsen af de Soldater, som ere fraværende fra deres Hjem, men om en Invaldeforsørgelse, som er en derfra aldeles forskjellig Sag. Den egentlige Invaldeforsørgelse maa, naar ingen Invaldelov gives, blive en Fattigforsørgelse, og denne Fattigforsørgelse har blandt Andet den Birkning, at udelukke fra Valgret og Valgbarhed (Flere Stemmer: Nei! Nei!). Hvorledes? Kjende de Herrer da ikke Grundloven? For at mine Ord skulde blive urigtige, maatte man i alt Fald gjøre en extraordinair Undtagelse fra Grundloven, men jeg mener, at vi skulle stille vore Invalider under en ordinair og liberal Lov.